

Wijziging enz. van de hoofdstukken II, IV, V, V^a, VI, VII B, VIII, IX, X, X^a, XI, Staatsbedrijf Artillerie-Inrichtingen, Zuiderzeefonds, Staatsvisshershavenbedrijf IJmuiden en Staatsboschbedrijf, allen voor 1922.

223. 1.

VERSLAG.

(De vroegere stukken zijn gedrukt onder n°. 223 der Zitting 1922.)

Verscheidene leden zouden het gewenscht achten, dat alsnog op de aangenomen regeling betreffende dienststukken werd teruggekomen. Ongetwijfeld zal deze regeling ten gevolge hebben, dat een goede statistiek wordt opgemaakt, maar er zal veel arbeid aan zijn verbonden, terwijl ook fraude niet zal zijn te voorkomen. Wil men, om een zuivere rekening van het postbedrijf te kunnen opmaken, weten, hoeveel gebruik wordt gemaakt van den vrijdom van port, dan kan men van tijd tot tijd steekproeven nemen en de naar aanleiding daarvan geschatte bedragen in de rekening van het bedrijf opnemen. Deze leden wezen er op, dat de thans in de verschillende begrotingen vermelde bedragen weer over allerlei hoofden en artikelen zullen moeten worden verdeeld. De leden van tal van officieele commissies zullen declaraties voor postzegels moeten indienen, die weer door ambtenaren zullen moeten worden nagezien. De hier aan het woord zijnde leden achtten daarom de geheele regeling verwerpelijk.

gevraagd werd, of de nieuwe regeling nog in dit jaar in werking zal treden, ofschoon de provinciën en gemeenten daarvoor geen post op hun begrooting hebben uitgetrokken.

De Commissie van Rapporteurs, vertrouwende, dat de Regeering bereid zal zijn bovenstaande opmerkingen alsnog schriftelijk te beantwoorden, is van oordeel, dat de openbare behandeling van deze wetsontwerpen daarmede genoegzaam zal zijn voorbereid.

Aldus vastgesteld, 3 November 1922.

VAN RIJZEWIJK.
VAN BRAAMBEEK.
VAN GIJN.
KETEJAAR.
BONGAERTS.

223. 2.

NOTA NAAR AANLEIDING VAN HET VERSLAG.

(Ingezonden 14 November 1922.)

De afschaffing van den portvrijdom voor dienststukken, vastgelegd in de wet van 18 Februari 1921 (*Staatsblad* n°. 69) is niet alleen gegrond op de overweging, dat het billijk is om aan het Staatsbedrijf van de Posterijen, de Telegrafie en Telefonie vergoeding toe te kennen voor de diensten, welke door genoemd Staatsbedrijf worden bewezen, zij is, zooals in de Memorie van Toelichting en in de Memorie van Antwoord

betreffende het ontwerp van de wet van 18 Februari 1921 (*Staatsblad* n°. 69, Gedrukte Stukken 1919—1920, n°. 541, n°. 3, bladz. 8/9, en 1920—1921 n°. 127, n°. 2, bladz. 5) werd uiteengezet, vooral wenschelijk, omdat de portvrijdom: 1°. een uitgebreid toezicht en daardoor groote uitgaven vereischt;

2°. vertraging in de overkomst ook van de andere aan de post toevertrouwde stukken veroorzaakt en daardoor een goede dienstuitvoering op de kantoren in den weg staat;

3°. oorzaak is van veel misbruik;

4°. een ongemotiveerde tegemoetkoming verleent aan particulieren, voor wie kosteloos vervoerd en bezorgd worden stukken, gericht aan autoriteiten.

Deze bezwaren zouden niet worden ondervangen bij toepassing van de regeling, voorgesteld in het Verslag.

Vooraf geldt dit van het laatste bezwaar. Het blijvend bestaan van kosteloos vervoer voor de talrijke stukken, welke thans door particulieren portvrij worden verzonden, zoude er ongetwijfeld toe bijdragen, dat ook in de naaste toekomst niet zal kunnen worden overgegaan tot invoering van lagere porti.

Wat betreft de verzending van dienststukken door leden van officieele commissies, wordt opgemerkt, dat de porten voor de bedoelde stukken zoo noodig kunnen worden voldaan in afrekening of door middel van dienstzegels.

Zooals uit de Memorie van Toelichting op het ontwerp van wet tot wijziging en verhooging van hoofdstuk V der Staatsbegrooting voor het dienstjaar 1922 (Gedrukte Stukken 1922, n°. 223, n°. 7) moge blijken, zijn in het bij dat wetsontwerp aangevraagde bedrag mede begrepen de kosten, verbonden aan de uitgaande correspondentie der gemeentebesturen en tevens die, uitgaande van de provinciën, voor zooveel betreft de verzending van stukken aan de gemeentebesturen en aan de Departementen van Algemeen Bestuur. Hierbij wordt nog aangeteekend, dat bij de ontworpen regeling mede is voorzien in de mogelijkheid om alle overige door de provinciale besturen te verzenden dienststukken door middel van dienstzegels te doen frankeren op de eenvoudige wijze vastgesteld bij het Postbesluit D. S. (*Staatsblad* 1922, n°. 128)

Mede in verband met den tijd, welke de behandeling van de wetsontwerpen nog zal eischen, behoeft geen vrees te bestaan, dat de aangenomen regeling op zoodanig tijdstip zal in werking treden, dat daaruit voor de provinciale besturen moeilijkheden kunnen ontstaan.

Bij den herdruk van briefomslagen en kaartformulieren is in den loop van dit jaar door de verschillende Departementen inmiddels reeds rekening gehouden met de bij het Postbesluit D.S. (*Staatsblad* 1922, n°. 128) vastgestelde nieuwe aanwijzingen, zoodat invoering van de regeling ook daardoor zonder materiele bezwaren zal kunnen geschieden.

Op grond van het vorenstaande meent de ondergeteekende, dat de gevolgen van de regeling, welke bij de behandeling van de wet van 18 Februari 1921 (*Staatsblad* n°. 69) op volledige wijze zijn overwogen, sindsdien niet van aard zijn veranderd. De voordeelen, er aan verbonden, werden toenmaals overwegend geacht; ondergeteekende is ook thans van meening, dat dit oordeel juist en gegrond was en nog zijn volle waarde heeft behouden, zoodat uitvoering van het aangenomen beginsel het beleid in deze aangelegenheid op bevredigende wijze zal voltooien.

De Minister van Waterstaat,

G. J. VAN SWAAY.

